

[Henning Rasmussen]

duktivitet, hvis den måles rigtigt og ikke alene i forhold til sengedagene, altså at der er tale om en effektivitetsstigning, hvis man tager i betragtning, hvor mange indlæggelser der er tale om, hvor mange behandlinger der er tale om både ambulante og under indlæggelse, og hvis man tager alt det i betragtning, der i øvrigt laves på et sygehus ud over i den periode, hvor patienten er lagt i en seng? Endelig: Er det ikke også rigtigt, at der, hvis vi har en stigning i den samlede samfundsproduktion af en rimelig størrelse, som vi har det i øjeblikket, så også er råd til samfundsøkonomisk at sætte lidt mere af til vores sundhedsområde år for år, altså om sundhedsrådet ikke er så væsentligt, at det er en del af forudsætningen for, at en lang række andre funktioner kan virke tilfredsstillende i vores samfund?

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jo, hr. Henning Rasmussen har ret i, at, skal vi sige sygdomsbilledet hos os ikke adskiller sig meget fra lande, vi er i stand til at sammenligne os med. Men det gør det da ikke mindre bekymrende, hvis det går den forkerte vej, hvis vi i længden ikke kan styre det, ej heller økonomisk. De lande, vi kan sammenligne os med, har nøjagtig de samme økonomiske problemer i forholdet stat og regionalområder; det er der intet nyt i.

Jeg kan minde om, at vi – i øvrigt bl.a. på radikal foranledning – her i Folketinget forsøger at få vedtaget et forslag, som er forebyggende i sin virkning. Det er jo ikke uvæsentligt, hvis vi skal nedbringe omkostningerne, både de menneskelige og de økonomiske. Vi håber, at det bliver vedtaget, når vi, så vidt jeg husker, også i overmorgen skal tage stilling til et sådant forslag.

Men der er mange andre ting, som direkte er amtskommunernes ansvarsområde, nemlig hele forholdet mellem almen praksis, speciallægepraksis og sygehuse.

Der er ingen tvivl om, at der er noget at hente på disse områder ved en anden organisering, ved en bedre arbejdstilrettelæggelse, og jeg har også forstået, at det er det, der skal ske i det udvalg, der nu bliver nedsat netop med henblik på at udnytte de eksisterende ressourcer bedre. Det er selvfølgelig ud fra det overordnede hensyn, at mennesker,

der er syge, skal behandles, men vi har dog en fælles interesse i, at vi ikke bruger en stadig større del af vort bruttonationalprodukt til den slags virksomhed, så der er god grund til, at ikke bare regeringen og Det Radikale Venstre, men også andre bidrager til at få mere styr på dette område også ved initiativer, der ligger ud over det, der hører dette lovforslag til.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet stemmer naturligvis for det samlede forslag, men lige så naturligt imod ændringsforslagene, som regeringen har strikket sammen sammen med Det Radikale Venstre.

Jeg synes faktisk, at diskussionen heroppe i hvert fald på et tidspunkt har været særdeles pinlig – et verbalt slagsmål om, hvorvidt det er en borgerlig regering med radikal støtte eller en socialdemokratisk regering med radikal støtte, der har jasket en lov igennem uden mulighed for en ordentlig gennearbejdelse. Det var faktisk det, debatten drejede sig meget om på et tidspunkt. Men der er, som hr. Ole Vig Jensen sagde, intet nyt under solen i denne forbindelse.

Når der har været røster fremme fra Det Radikale Venstre om, at man var bange for Fremskridtspartiets indflydelse efter et valg, kan jeg godt forstå det. Jeg synes, det bliver mere og mere naturligt, for jeg kan godt love regeringspartierne og Det Radikale Venstre, at denne her slags lovjaskeri, denne her gang ændringsforslag, som Det Radikale Venstre har fået ind i regeringens oprindelige forslag, ikke vil forekomme efter næste folketingsvalg. Jeg forstår de radikale udtalelser mere og mere.

Vi stemmer for dette forslag, fordi det trods alt er bedre end ingenting, selv om indgrebet over for kommuner og amter naturligvis burde havde været langt hårdere og langt strammere. Der er kun én eneste vej – det gælder både staten, amterne og kommunerne – og det er offentlige besparelser.

I øvrigt skal man lade være med at bruge hele debatten på sygesektoren. Hvor er det billigt i et valgår at stå og tale om sygesektoren. Der er adskillige ting, der kan spares på, og det ved alle ordførerne, men om et halvt års tid har vi et folketingsvalg, og derfor står man og hælder vand ud af